

Hjertet og tungen.

Jak.3.2-12

1.

En hest ved et bidsel – et skib ved et ror,
helt villig kan lade sig styre,
men mennesketungen, skønt ikke så stor,
er vild som det grumme uhyre.

2.

At mennesketungen det ene minut
kan bede om fred og nåde,
og straks i det næste spy galde og krudt,
det synes jo næsten en gåde.

3.

Men hemmeligheden er blevet helt klar
når brønden er smudsig, bli'r vandet,
som løber af pumpen og fyldes i kar
med brøndens urenlighed blandet.

4.

Ak! Herre! Befri dog mit hjerte fra dynd,
o' rens det, som kun du forstår det!
Og skil mig ved al denne talende synd
Jeg ved jo, at Gud, du formår det!

5.

Og fyld mig så helt med det himmelske vand,
fra livsflodens dejlige kilde
først da kan jeg blive en fuldkommen mand,
hvis tunge ej mer' taler ilde!